

CAVALLET DE SERP

Quan m'agafa sa cantera
no és que estigui malsofrit,
és que haig de pegar un crit
per no rebentar en plorera.

Tantes coses voldria, tantes coses vull,
els somnis que tenia han passat per ull.
De les papallones que he perseguit
sols tinc la polsina que em tenyeix els dits.
Cavallet de serp que tant t'he ençalçat
sols remenes l'aire d'un món esbucat.

Mala pesta sa cantada i mala pesta es cantador,
mala pesta sa cançó i mala pesta sa tonada.
Dormir desperts, al meu veure, mai no fa acabar sa son.
Malviatge els qui em fan creure que amb cançons tot se compon.

Els somnis agafaren un caminoiet
enlloc no arribaren, moriren de fred.
Just a banda i banda del mateix camí
hi ha uns avellaners que mai no han florit.
Cavallet de serp que tant t'he ençalçat
sols remenes l'aire d'un món esbucat,
d'un món esbucat, d'un món esbucat...
A on són els somnis, a on se n'han 'nat.

Efak, Guillem d'. "Cavallet de serp". *Poemes, cobles i cançonetes (1956-1993)*. Manacor:
Col·lecció Tià de sa Real"Sa Nostra" caixa de Balears, 1994

